

ת"פ 46334/05/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46334-05-14 מדינת ישראל נ' אבו סנינה(עציר) 01 אפריל 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד אבו סנינה (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 2.9.2014 הורשע הנאשם, על-יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר-טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה; וכן נהיגה תחת השפעת אלכוהול לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, בתאריך 21.5.2014 בסמוך לשעה 02:00 בהרצליה, גנב הנאשם רכב מסוג טנדר איסוזו. הנאשם פתח באמצעות מספרים שבורים את דלת הרכב, התניע את הרכב בעזרת שבר המספרים והחל לנהוג ברכב כשפניו מועדות לקלנדיה, שם התכוון למכור את הרכב תמורת 3,000 ₪. הנאשם הגיע כשהוא נוהג בטנדר לרחוב בירושלים, שם הוקם מחסום משטרי יזום. הנאשם לא נענה לקריאות השוטרים לעצור, פרץ את המחסום והמשיך בנסיעה. סמוך לגשר פסגת זאב נעצר הנאשם כשהוא נוהג ברכב האמור. בנסיבות אלה, הנאשם נהג ברכב בלא שיש בידו רישיון נהיגה, מבלי שהוציא רישיון מעולם, כשהוא פסול מלנהוג על-פי החלטת בית-משפט השלום בירושלים בת"פ 15777-10-12, וכשהוא תחת השפעת אלכוהול. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו כמפורט לעיל. אעיר כי הסדר-הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

2. לאחר הכרעת-הדין, נדחו הדיונים בתיק מספר פעמים לפי בקשת הסנגור, על-מנת לאפשר להגנה לבחון אפשרות לצירוף תיקים (אפשרות שבסופה של דרך לא התממשה). בנוסף, הדיונים נדחו כדי שיוגש תסקיר בעניינו של הנאשם טרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 28, רווק, טרם מעצרו התגורר עם בני משפחתו בשכונת סילוואן בירושלים. הנאשם בן למשפחה בת 11 נפשות, אשר במשך השנים סבלה ממצוקה כלכלית ומתנאי מחיה ירודים. אביו של הנאשם סבל מבעיית התמכרות לסמים. הנאשם סיים 8 שנות לימוד, לאחריו עזב את בית-הספר על-מנת לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם עבד במספר עבודות מזדמנות ולפרקים אף היה מחוסר עבודה. הנאשם מסר כי טרם מעצרו השתמש באלכוהול ובסמים מסוגים שונים, בין היתר חשיש, אקסטזי וקריסטל על בסיס יומיומי. עוד מסר כי החל להשתמש בחומרים אלה לעיתים קרובות החל מהיותו בן 14 ואילך, ומגיל 16 החל לצרוך גם אלכוהול. לנאשם מספר הרשעות קודמות בגין ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, כאשר מהאחרון השתחרר זמן קצר לפני ביצוע העבירות נשוא ההליך שבכותרת. הנאשם ביצע את העבירות דן שעה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן רגשות צער, כאב ואכזבה מעצמו על רקע מעורבותו הממושכת בפלילים. מדיווח עו"ס ביס"ר גבעון שם הנאשם עצור, עולה כי הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול גמילה מסמים ומאלכוהול, אולם בכלא גבעון לא קיימת תוכנית טיפולית מתאימה.

אשר לעבירות נשוא התיק שבכותרת - הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו. לטענת הנאשם, האירוע התרחש מספר חודשים לאחר שחרורו מהכלא בגין תיק קודם. לדברי הנאשם, הוא חש באותה תקופה חוסר שייכות למסגרת, ובנוסף נזקק לכסף קל להשגה לצורך רכישת סמים. הנאשם מסר כי בעת האירוע היה תחת השפעת אלכוהול (אולם לא היה תחת השפעת סמים). שירות המבחן העריך כי הרקע למעשיו של הנאשם נעוץ בהפנמת דפוסי פעולה עברייניים וכן שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים כבריחה מנשיאה באחריות.

שירות המבחן התרשם כי לאורך השנים הנאשם התקשה בהסתגלות וביציבות במסגרות לימוד ותעסוקה. במהלך שנות נעוריו חבר לחברה שולית, נחשף לעולם עוברי חוק וצרך חומרים משני תודעה למיניהם על בסיס יומי. שירות המבחן העריך כי הרקע לכך נעוץ בתנאי גדילתו של הנאשם במשפחה מרובת ילדים וקשת יום, העדר דמות אב סמכותית ומפקחת והקושי של אמו לספק לו מענה חינוכי ורגשי ולהציב לו גבולות ברורים. עוד צוין כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם, הכולל ריצוי מאסרים בפועל, הנאשם גיבש אישיות עבריינית וניכר כי המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו, לא היוו גורם מרתיע עבורו. כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות מעורבות בפלילים. לצד זאת, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ושירות המבחן התרשם כי הוא מודע לגורמי הסיכון ולהתנהגותיו הבעייתיות. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל יכולת תקשורת טובה ומביע רגשותיו ומחשבותיו. כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום.

במישור ההמלצה - בהתחשב במכלול האמור לעיל, בשים לב לאופי העבירות והישנותן, ונוכח עברו הפלילי של הנאשם, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. להערכת שירות המבחן, במידה והנאשם ימצא מתאים על-ידי שב"ס, יוכל לעבור טיפול גמילה בעת מאסרו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה, עו"ד ניר בינשטוק, טען כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע מ-20 עד 40 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש המתאים בתוך המתחם הנטען - בא-כוח המאשימה עמד על עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועל האמור בתסקיר שירות המבחן, ועתר להשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, הפעלה במצטבר של עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, פסילת רישיון נהיגה לשנתיים, מאסר על-תנאי ופסילה על-תנאי.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד ריאד סוואעד, טען כי מתחם העונש ההולם נע מ-6 חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, ובכללן נסיבות חייו המורכבות, ועתר להשית עליו 7 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה. אשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם - הסנגור ציין כי המאסר המותנה הנ"ל הוטל על הנאשם בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון. לטענת הסנגור, נוכח משכו של המאסר המותנה (12 חודשים) יש לחפוף אותו במלואו לעונש שייגזר בגין תיק זה, כך שבסך-הכל תוטל על הנאשם שנת מאסר בפועל.

יוער כי שני הצדדים הגישו לעיוני אסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בעמדתם העונשית.

הנאשם בדבריו לפני הביע צער וחרטה על מעשיו וציין כי הוא מעוניין לקבל עזרה ולהשתלב בטיפול גמילה.

ריבוי עבירות

6. בנסיבות המקרה, אני סבורה כי העבירות בהן הורשע הנאשם, מהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. נראה כי שני הצדדים לא חלקו על כך, וזו הייתה הנחת המוצא בטיעוניהם לפני.

מתחם העונש ההולם

7. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות, בהתאם לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. אפתח **בערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בגין הורשע הנאשם. בכל הנוגע לעבירה של גניבת הרכב - הערכים החברתיים המוגנים המונחים בבסיס עבירה זו ענינם שמירה על הקניין הפרטי מפני נזקים כלכליים הנגרמים ליחיד וגם לרבים עקב גניבת רכבים (נוכח העלאת פרמיות הביטוח), וכן הגנה על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי של בעל הרכב. בתי-המשפט עמדו פעמים רבות בפסיקותיהם על הצורך בנקיטת מדיניות ענישה הולמת בגין עבירה זו, על-מנת להעביר מסר מרתיע מפני ביצועה. ובלשונו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ

11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.5.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאלה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

אשר לעבירות התעבורה (נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה תחת השפעת אלכוהול) - עבירות אלה נועדו להגן על ציבור המשתמשים בדרך מפני פגיעות בגופם וברכושם. הגנה זו נדרשת הן כנגד נהיגה בהעדר הכשרה מתאימה או לאחר שנמצא כי יש לפסול אדם מלנהוג עקב מסוכנותו לציבור; והן כנגד נהיגה תחת השפעת אלכוהול, שכן יש באלכוהול כדי לפגוע בשיקול-הדעת של הנהג, בכוח הבחנתו בתנאי הדרך ובמידת שליטתו ברכב. אעיר כי העבירות בהן עסקינן עלולות ליצור גם קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים, אם אלה יקרו חלילה במהלך נהיגה לא רישיון.

אשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - תכליתה של עבירה זו הינה להגן על קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת איכפת החוק, כחלק מההגנה על עקרון שלטון החוק.

9. בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן מעלה כי בשעת לילה, הנאשם עשה שימוש במספריים שבורים על-מנת לגנוב טנדר איסוזו. הנאשם פתח את דלת הטנדר באמצעות המספריים ואף הניע את הרכב באמצעותם. לאחר מכן החל הנאשם בנסיעה לכיוון קלנדיה, כאשר בכוונתו למכור שם את הרכב תמורת כסף. יודגש כי הנאשם נהג ברכב חרף העובדה שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וחרף העובדה שנפסל מלנהוג בהתאם להחלטת בית-משפט בעניינו. אם לא די בכך, הנאשם נהג ברכב כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. זאת ועוד; כאשר הנאשם הגיע למחסום משטרה שהוקם בדרך, הוא לא שעה לקריאות השוטרים לעצור, פרץ את המחסום והמשיך בנסיעה, עד אשר נעצר בהמשך הדרך. ברי כי התנהלותו של הנאשם מעידה על העדר מורא, התנהגות חסרת רסן וזלזול בוטה בשלטון החוק, תוך חוסר אכפתיות לשלומם של אחרים בדרך. מתסקיר שירות המבחן עולה כי **הסיבה** לביצוע העבירות נעוצה בהתמכרותו של הנאשם לסמים והרצון להשיג כסף לצורך מימון. **הנזק** שנגרם כתוצאה מהמעשים הנו נזק ממוני לבעל הרכב (אם כי בסופה של דרך הרכב שנגנב נתפס), וכן פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי שיש להניח שהיו מנת-חלקו של בעל הרכב. כמו-כן, נהיגתו של הנאשם מבלי שהוכשר לכך, לאחר שנפסל מלנהוג ובעודו תחת השפעת אלכוהול, הקימו סיכון פוטנציאלי משמעותי לביטחונם של המשתמשים בדרך. רק במזל, סיכון זה לא התממש ולא נגרמה פגיעה לגוף או לנפש. לצד כל אלה, נתתי את הדעת לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום מיוחד.

בהמשך לדברים האמורים ובהתייחס לטענת הסנגור בטיעונו לעונש, אומר כי העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בהיותו תחת השפעת אלכוהול אינה מהווה קירבה לסייג לאחריות פלילית, שכן סייג השכרות לפי סעיף 34ט לחוק העונשין לא היה חל בנסיבות מקרה זה (הנאשם שתה אלכוהול מדעת, והעבירות בהן הורשע אינן מסוג של כוונה או מטרה).

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירה של גניבת רכב עונשים הנעים ממספר בודד עד מספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל - הכל בהתאם לנסיבותיהם של המעשה ושל העושה (ראו והשוו: ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014) שם אישר בית-המשפט העליון במותב תלתא מתחם ענישה הולמת שנע מ- 8 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה בודדת של גניבת רכב; ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014) שם אישר בית-המשפט העליון במותב תלתא מתחם ענישה הולמת שנע מ- 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל לגבי שותף מרכזי בביצוע עבירה של גניבת רכב; עוד ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי-ים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.2014) שם אישר בית-המשפט המחוזי בירושלים מתחם ענישה הולמת שנע מ- 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של גניבת רכב; עפ"ג (מחוזי-ים) 3614-01-13 אבו אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל (29.5.2013) שם קבע בית-המשפט המחוזי בירושלים מתחם ענישה הולמת שנע מ- 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה בודדת של גניבת רכב; כן ראו והשוו: ת"פ (שלום-ים) 11874-09-13 מדינת ישראל נ ג דאת (31.12.2013), שם קבעתי מתחם ענישה הולמת שנע מ- 8 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה בודדת של גניבת רכב לפי נסיבותיו של אותו מקרה).

אשר לעבירות של נהיגה ללא רישיון ו/או נהיגה בפסילה, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים מעונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל; דרך עונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. זאת, לצד ענישה נלווית הכוללת גם פסילה בפועל ו/או על-תנאי של רישיון הנהיגה (ראו והשוו: רע"פ 7982/13 שגן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (6.1.2014); רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.2012); רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן (8.5.2007); רע"פ 4049/05 גבארה נ' מדינת ישראל (28.4.2005); עוד ראו והשוו: פל"א (תעבורה-ים) 2135-11-13 מדינת ישראל נ' סוויטי (7.7.2014)).

אשר לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול - בגין עבירה זו, כאשר היא עומדת לבדה, מוטלת על דרך הכלל ענישה מוחשית, וכן עונשי פסילת רישיון בפועל ועל-תנאי ועונש מאסר מותנה (ראו: פ"ל (תעבורה פ"ת) 270-07-13 מדינת ישראל נ' טדלה (08.02.2015); פל"א (תעבורה חיפה) 3996-05-14 מדינת ישראל נ' נדבר (14.1.2015)).

בכל הנוגע לעבירה של הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, כאשר היא עומדת לבדה, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל, הניתנים במקרים מתאימים לריצוי על דרך של עבודות שירות (ראו והשוו: ת"פ (שלום-ים) 4110-09 מדינת ישראל נ' עליאן (14.11.201)).

11. כמובן שבמקרה דנן החומרה מתבטאת במשקל המצטבר של הצטרפות העבירות הנדונות יחדיו, ובסיכון שהיה גלום בהן כמבואר לעיל. **עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים** הייתה משמעותית בשים לב לכך שהנאשם לא הסתפק בגניבת רכב, אלא גם ביצע עבירות תעבורה חמורות וכן לא נענה לקריאות השוטרים ופרץ מחסום משטרת.

12. בהתחשב בערכים שנפגעו; בעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות והחומרה שנלוותה להן כפי שפורטה לעיל; במדיניות הענישה הנוהגת; וכן בעקרון ההלימה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם (גניבת רכב מסוג סנדר, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו שכללה פריצת מחסום משטרת בנסיעה) נע מ- 13 עד 33**

חודשי מאסר בפועל. זאת, לצד הטלת עונשי מאסר מותנים וכן עונשי פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי-ים) 38077-05-14 קוריאקו נ' מדינת ישראל, פסקאות 4 ו-10 (23.6.2014) שם העיר בית-המשפט המחוזי בירושלים כי מתחם הנע מ-12 עד 30 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של גניבת רכב, מעשה פזיזות ברכב וכן נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הוא מתחם מקל; עוד ראו והשוו המתחמים שנקבעו בת"פ (שלום-ים) 27685-12-12 מדינת ישראל נ' עודי (11.4.2013); ת"פ 45417-01-13 מדינת ישראל נ' מגאהד (23.9.2014)).

יוער כי לא התבקשתי, ואף לא ראיתי הצדקה, לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

13. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת לקיחת האחריות מצדו. כמו-כן, ניתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. עוד התחשבתי בכך שהנאשם עצור למעלה מעשרה חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. בנוסף, ניתן משקל לנכונות שהביע הנאשם להשתלב בטיפול גמילה שמתאים לצרכיו.

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים הנדונים ואת הצורך בהשתת ענישה מחמירה אשר יהיה בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות העבירות. בנוסף, עמד לנגד עיני עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר כולל 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות תעבורה, סמים, רכוש ואלימות, בגין ריצה הנאשם עד כה 4 עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. יודגש כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא תיק זה זמן קצר בלבד לאחר שחרורו ממאסר, כאשר תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, בין היתר בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון (ת"פ (ים) 15777-10-12). יוער כי כב' השופט קורנהאוזר ציין במפורש בגזר-הדין במסגרתו הוטל המאסר המותנה הנ"ל, כי המאסר המותנה מתייחס לנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם (להבדיל מפקיעת רישיון). נראה כי מטרתו של עונש המאסר המותנה הנ"ל הייתה להרתיע את הנאשם מלנהוג על רכב ללא רישיון, בשים לב לכך שהנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ברכב. אף-על-פי-כן, שב הנאשם על מעשיו זמן קצר לאחר שחרורו מהכלא. יוער כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי במאסרו הקודם של הנאשם לא נעשו ניסיונות לגמילה מסמים ומאלכוהול.

14. לאחר איזון בין מכלול השיקולים לקולא ולחומרה, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל משמעותי המצוי בטווח הבינוני של מתחם הענישה ההולמת שנקבע (יוער כי אלמלא הנסיבות לקולא, לא הייתי מהססת להשית עונש ברף גבוה יותר).

אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם - ברגיל, נוכח ההסדר הקבוע בסעיף 58 רישא לחוק העונשין, היה מקום להפעיל את עונש המאסר על-תנאי במצטבר באופן מלא לעונש שנגזר על הנאשם בגין התיק הנוכחי. עם זאת, נוכח הנסיבות לקולא, ועל-מנת לעודד את הנאשם להשתלב בתהליך גמילה בכלא (כפי שהצהיר לפני

שברצונו לעשות), אראה לחרוג במידת-מה מכלל זה ולחפוף באופן חלקי את המאסר המותנה שיופעל. לצד זאת, אשית על הנאשם עונשי מאסר מותנים וכן עונש פסילת רישיון נהיגה. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ובשים לב לתקופת המאסר שתוטל עליו, ראיתי להימנע מהטלת ענישה בעלת רכיב כספי (המאשימה עצמה נמנעה מלעתור לכך).

סוף דבר

15. בהתחשב במכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ב. עונש המאסר המותנה בן 12 החודשים שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים בת"פ 15777-10-12 יופעל, כך ש- 8 חודשים מתוכו ירצו במצטבר והיתרה תרצה בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם בפסקה א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, החל מיום המעצר.

(עונש זה יצטבר לכל עונש מאסר אחר שמרצה הנאשם כעת, אם וככל שקיים כזה)

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש שהיא פשע, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה או נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ה. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. **(הפסילה תהיה מצטברת לכל פסילה אחרת, אם וככל שמוטלת על הנאשם).**

ו. פסילה על-תנאי של שנה למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה או נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

ז. ניתן בזאת צו חילוט ו/או השמדה של מוצגים שנתפסו.

אבקש כי שב"ס יבחן אפשרות לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בכלא בו קיימת תוכנית גמילה, במידה ויימצא מתאים לכך, בשים לב לרצון שהביע הנאשם לפני שירות המבחן וכן לפני להשתלב בתהליך גמילה כאמור.

המזכירות תעביר העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים ולשב"ס.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 7

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, במעמד הצדדים.